

Sygn. akt **VIII Ns 868/16**

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu, Wydział VIII Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Przytułska - Sikoń

Protokolant: Natalia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2017 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku **B. C. (1)**

przy udziale **M. K. (1) i H. K.**

o stwierdzenie nabycia spadku po S. K. i M. K. (2)

I. stwierdza, że spadek po S. K., zmarłym 4 grudnia 1996 r. we W., ostatnio zamieszkałym we W. przy ul. (...) na podstawie ustawy nabyli: żona M. K. (2) w udziale 1/2 spadku i syn K. K. (1) w udziale 1/2 spadku – oboje wprost;

II. stwierdza, że spadek po M. K. (2), zmarłej 26 stycznia 2016 r. we W., ostatnio zamieszkałej we W. przy ul. (...) na podstawie ustawy nabyli: wnuczka B. C. (1) w udziale 1/2 spadku i wnuk M. K. (1) w udziale 1/2 spadku – oboje z dobrodziejstwem inwentarza;

III. stwierdza, że na podstawie zapisu windykacyjnego zawartego w testamencie notarialnym z 1 października 2015 r., sporządzonym przed notariuszem J. P. ((...)) B. C. (1) (PESEL (...)) i M. K. (1) (PESEL (...)) nabyli spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w budynku przy ul. (...) we W., pozostającego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W. oraz całe wyposażenie i ruchomości znajdujące się w lokalu mieszkalnym w udziałach po 1/2 każdy z nich.

Sygn. akt VIII Ns 868/16

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 września 2016 r. wnioskodawczyni B. C. (1) wystąpiła o stwierdzenie, że:

1. spadek po zmarłym dnia 04 grudnia 1996 r. S. K., ostatnio stale zamieszkałym we W. na podstawie ustawy nabyli: żona M. K. (2) i syn K. K. (1) wprost po 1/2 części każde z nich,
2. spadek po zmarłej dnia 26 stycznia 2016 r. M. K. (2), ostatnio stale zamieszkałej we W., na podstawie ustawy nabyli wnuczka B. C. (1) i wnuk M. K. (1) z dobrodziejstwem inwentarza po 1/2 części każde z nich,
3. wnioskodawczyni B. C. (1) i M. K. (1) nabyli w drodze zapisu windykacyjnego, ustanowionego w testamencie sporządzonym 01 października 2015 r. w formie aktu notarialnego – w udziałach po 1/2 części przysługujące M. K. (2), spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego pozostającego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W., położonego przy ul. (...) oraz całe wyposażenie i ruchomości znajdujące się w lokalu.

W uzasadnieniu wniosku wnioskodawczynie podniosła, że S. K. zmarł w dniu 04 grudnia 1996 r. we W., gdzie ostatnio stale zamieszkiwał przy ul. (...). Spadkodawca był jeden raz żonaty z M. K. (2), z którego to małżeństwa pochodzi jedno dziecko – K. K. (1); innych dzieci nie miał. Spadkodawca nie pozostawił testamentu, spadkobiercy nie składali oświadczeń spadkowych, dotychczas nie toczyło się postępowanie spadkowe po zmarłym. Spadkobiercami ustawowymi po zmarłym są żona S. M. K. i syn – K. K. (1), którzy dziedziczą na podstawie ustawy – każde po 1/2 wprost.

Dalej wnioskodawczynie podniosła, że M. K. (2) zmarła dnia 26 stycznia 2016 r. we W., gdzie ostatnio stale zamieszkiwała przy ul. (...). W chwili śmierci była wdową, posiadała jedno dziecko – syna K. K. (1).

K. K. (1) zmarł 30 stycznia 2013 r. Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2013 r. wydanym w sprawie VIII Ns 468/13 Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia stwierdził, że spadek po K. K. (1) nabyli na podstawie ustawy: żona H. K., syn – M. K. (1) i córka – B. K. – każde po 1/3 części.

Wnioskodawczynie i M. K. (1) są spadkobiercami ustawowymi M. K. (2), nie składali oświadczeń spadkowych. Spadkodawczynie M. K. (2) pozostawiła testament, sporządzony w dniu 01 października 2015 r. w formie aktu notarialnego, zawierający zapis windykacyjny na rzecz wnuków – wnioskodawczynie i M. K. (1) w udziałach po 1/2 części każde z nich, na mocy którego nabywają oni przysługujące spadkodawczynie M. K. (2) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, położonego przy ul. (...) we W., pozostającego w zasobach Spółdzielni mieszkaniowej (...) z siedzibą we W., dla którego nie jest prowadzona księga wieczysta oraz całe wyposażenie i ruchomości znajdujące się w mieszkaniu.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2017 r. uczestnik postępowania M. K. (1) oświadczył, iż nie kwestionuje testamentu spisane go przez M. K. (2) w dniu 01 listopada 2015 r. i nie jest mu wiadomym, by M. K. (2) sporządziła inny testament.

(k. 26)

Na rozprawie w dniu 14 czerwca 2017 r. stawili się wnioskodawczynie i uczestnicy postępowania H. K. i M. K. (1). Wnioskodawczynie podtrzymała wniosek, a uczestnicy postępowania H. K. i M. K. (1) nie sprzeciwili się wnioskowi.

(k. 30-32)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. K. zmarł dnia 04 grudnia 1996 r. we W.. W chwili śmierci był żonaty z M. K. (2). Posiadał jedno dziecko - K. K. (1); innych dzieci nie miał. Spadkodawca nie pozostawił testamentu.

Dowód:

- odpis skrócony aktu zgonu S. K. – k. 8
- przesłuchanie i zapewnienie spadkowe wnioskodawczynie B. C. (1) – nagranie rozprawy z dnia 14.06.2017 r., pisemny skrócony protokół – k. 30-32
- przesłuchanie i zapewnienie spadkowe uczestnika postępowania M. K. (1) – nagranie rozprawy z dnia 14.06.2017 r., pisemny skrócony protokół – k. 30-32

K. K. (1) – syn S. i M. małż. K. – zmarł dnia 30 stycznia 2013 r. w B.. W chwili śmierci był żonaty z H. K., posiadał dwoje dzieci – wnioskodawczynię B. C. (1) i uczestnika postępowania M. K. (1).

Dowód:

- odpis skrócony aktu zgonu K. K. (1) – k. 8
- odpis zupełny aktu urodzenia M. K. (1) – k. 8

- odpis zupełny aktu małżeństwa B. C. (2) – k. 8

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2013 r. wydanym w sprawie VIII Ns 468/13 Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu stwierdził, że spadek po K. K. (1) nabyli na podstawie ustawy: żona H. K., syn – M. K. (1) i córka – B. K. – każde po 1/3 części.

dowód znany z urzędu

M. K. (2) zmarła dnia 26 stycznia 2016 r. W chwili śmierci była wdową, posiadała jedno dziecko – K. K. (1); innych dzieci nie miała.

Dowód:

- odpis skrócony aktu zgonu M. K. (2) – k. 8
- odpis skrócony aktu małżeństwa M. K. (2) – k. 15
- przesłuchanie i zapewnienie spadkowe wnioskodawczyni B. C. (1) – nagranie rozprawy z dnia 14.06.2017 r., pisemny skrócony protokół – k. 30-32
- przesłuchanie i zapewnienie spadkowe uczestnika postępowania M. K. (1) – nagranie rozprawy z dnia 14.06.2017 r., pisemny skrócony protokół – k. 30-32

W dniu 01 października 2015 roku w Kancelarii Notarialnej we W. przed notariuszem J. P., M. K. (2) sporządziła testament zawierający zapis windykacyjny. W testamencie tym spadkodawczyni oświadczyła, że przysługujące jej spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) we W., pozostającego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W., dla którego nie jest prowadzona księga wieczysta, z całym wyposażeniem oraz ruchomościami znajdującymi się w lokalu zapisuje w udziałach w wysokości po 1/2 części swoim wnukom: wnioskodawczyni – B. C. (1) i uczestnikowi postępowania M. K. (1).

Dowód:

- wypis aktu notarialnego z 01.10.2015 r. – k. 9-10

Wnioskodawczyni B. C. (1) i uczestnik postępowania M. K. (1) nie składali oświadczeń spadkowych, nie zawierali umów o zrzeczenie się dziedziczenia, nie zostali wydziedziczni, ani uznani za niegodnych dziedziczenia.

Dowód:

- przesłuchanie i zapewnienie spadkowe wnioskodawczyni B. C. (1) – nagranie rozprawy z dnia 14.06.2017 r., pisemny skrócony protokół – k. 30-32
- przesłuchanie i zapewnienie spadkowe uczestnika postępowania M. K. (1) – nagranie rozprawy z dnia 14.06.2017 r., pisemny skrócony protokół – k. 30-32

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po S. K. i M. K. (2) oraz stwierdzenie nabycia przedmiotu zapisu windykacyjnego był uzasadniony. Spadkobiercami i zapisobiercami okazały się osoby we wniosku wskazane, z tym, że Sąd nie był w tym zakresie związany treścią wniosku (art. 677 § 1 k.p.c.) i miał obowiązek z urzędu zbadać, kto jest spadkobiercą (art. 670 k.p.c.).

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów urzędowych w postaci odpisów skróconych aktów stanu cywilnego i wypisu aktu notarialnego z 01.10.2015 r. Sąd oparł się ponadto na dowodach osobowych:

przesłuchaniach i zapewnieniach spadkowych spadkobierców ustawowych – wnioskodawczyni B. C. (1) i uczestnika postępowania – M. K. (1).

Podstawę prawną wniosku w niniejszej sprawie zawiera w pierwszej kolejności art. 1025 § 1 k.c., który stanowi, że sąd na wniosek osoby mającej w tym interes, stwierdza nabycie spadku przez spadkobiercę. Wnioskodawczyni udokumentowała swój interes prawny w rozstrzygnięciu, przedkładając dokumenty potwierdzające, że jest zapisobiercą, a zarazem spadkobiercą ustawowym po swojej babci – zmarłej dnia 26.01.2016 r. M. K. (2).

Zgodnie z art. 926 § 1 k.c., powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. Jak natomiast stanowi art. 926 § 2 k.c., dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą. Ponadto, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, dziedziczenie ustawowe co do części spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał do tej części spadkobiercy albo gdy którakolwiek z kilku osób, które powołał do całości spadku, nie chce lub nie może być spadkobiercą (art. 926 § 3 k.c.)

Dziedziczenie ustawowe ma zatem charakter subsydiarny i znajduje zastosowanie w następujących przypadkach: po pierwsze, gdy spadkodawca nie sporządził w ogóle testamentu, albo sporządził go, ale później skutecznie go odwołał. Po drugie, dziedziczenie ustawowe następuje, gdy pomimo sporządzenia przez spadkodawcę dokumentu nazwanego „testament”, jego treść nie zawiera żadnych rozrządzeń co do powołania spadkobiercy, zatem dokument ten nie stanowi testamentu w rozumieniu art. 941 k.c. Po trzecie, z dziedziczeniem na podstawie ustawy mamy do czynienia, gdy sporządzony testament jest nieważny (co może wynikać z niedochowania przepisów o formie testamentu albo też może się wiązać z wadami oświadczenia woli testatora). Po czwarte wreszcie, do spadku powołani zostaną spadkobiercy ustawowi w przypadku, gdy żadna z osób, które zostały powołane testamentem nie chce lub nie może być spadkobiercą (testament jest wtedy co prawda ważny, ale staje się bezskuteczny).

Dziedziczenie testamentowe dochodzi do skutku w przypadku wyrażenia przez spadkodawcę swej woli w drodze jednostronnej czynności prawnej, dokonanej w formie testamentu. Testament, jak wynika z art. 926 i 941 k.c., jest aktem zawierającym rozporządzenie majątkiem na wypadek śmierci, poprzez powołanie do spadku spadkobierców wskazanych przez testatora. Testament może zostać sporządzony w kilku formach; co do każdej z nich kodeks cywilny przewiduje szereg specjalnych wymogów formalnych, wynikających ze szczególnego charakteru tej czynności prawnej. Testament sporządzony w formie nieprzewidzianej ustawą jest testamentem nieważnym, a zatem nie może prowadzić do skutecznego powołania do spadku osoby w nim oznaczonej.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, że spadkodawca S. K. nie pozostawił testamentu, natomiast spadkodawczyni M. K. (2) pozostawiła testament, sporządzony w formie aktu notarialnego. Jednakże pomimo sporządzenia testamentu przez spadkodawczynię – M. K. (2) nie powołała swojego spadkobiercy – co jest dopuszczalne, a zawarła w nim jedynie zapis windykacyjny. Treść aktu notarialnego z dnia 01.10.2015 r. nie nasuwa wątpliwości co do rzeczywistej woli spadkodawczyni. Z aktu notarialnego jednoznacznie wynika, że jej wolą było uczynienie zapisu windykacyjnego zgodnie z art. 981¹ k.c., nie zaś powołanie spadkobierców testamentowych. W tym więc przypadku, w związku z brakiem wskazania przez testatorkę swego następcy testamentowego, Sąd prowadził postępowanie o ustalenie spadkobierców na podstawie ustawy.

Zgodnie z art. 931 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych, jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku (§ 1); jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada jego dzieciom w częściach równych. Przepis ten stosuje się odpowiednio do dalszych zstępnych (§ 2).

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po swoich dziadkach – S. K. i M. K. (2) na podstawie ustawy, a także o stwierdzenie nabycia zapisu windykacyjnego po swojej babci M. K. (2).

Odnosnie zatem spadkodawcy S. K. wskazać należy, iż w chwili śmierci był żonaty i posiadał jedno dziecko – syna K. K. (1). Wobec tego mając na uwadze treść przywołanego wyżej przepisu art. 931 § 1 k.c. spadek po nim dziedziczą żona M. K. (2) i syn K. K. (1) każdy po 1/2 części.

Spadkobierczyni M. K. (2) z kolei w chwili śmierci była wdową, jej jedyne dziecko zmarło w 2013 r., a więc 3 lata przed śmiercią spadkodawczyni. Wobec tego na podstawie art. 931 § 2 k.c. do spadku powołane zostały wnuki spadkodawczyni - wnioskodawczyni B. C. (1) i uczestnika postępowania – M. K. (1) każdy po 1/2 części.

Jak wynika z art. 1012 k.c., spadkobierca może spadek przyjąć lub odrzucić; przyjęcie spadku może nastąpić wprost lub z dobrodziejstwem inwentarza (tj. z ograniczeniem odpowiedzialności za długi spadkowe). Zgodnie z obowiązującymi w chwili otwarcia spadku przepisami oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania.

W niniejszej sprawie zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestnik postępowania nie złożyli w terminie żadnego oświadczenia spadkowego. Mając zatem na uwadze treść art. 1015 § 2 k.c., w brzmieniu ustawy z dnia 20.03.2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 539), który wszedł w życie 18.10.2015 r. oraz w brzmieniu obowiązującym poprzednio, oraz fakt, iż żaden ze spadkobierców ustawowych nie złożył oświadczenia spadkowego zarówno po S. K., jak i M. K. (2), nabycie spadku po S. K. nastąpiło wprost, natomiast po M. K. (2) – z dobrodziejstwem inwentarza. Zgodnie z treścią art. 6 przywołanej ustawy przepisów ustawy zmienianej w art. 1, odnoszących się zatem do art. 1015 k.c. w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do spadków otwartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Stosownie zatem do art. 1015 § 2 k.c. obowiązującym w dniu śmierci S. K., a zarazem do dnia 17.10.2015 r., brak oświadczenia spadkobiercy w powyższym terminie jest jednoznaczny z prostym przyjęciem spadku. Natomiast stosownie do art. 1015 § 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym w chwili otwarcia spadku po M. K. (2) - brak oświadczenia spadkobiercy w terminie określonym w § 1 jest jednoznaczny z przyjęciem spadku z dobrodziejstwem inwentarza (§ 2).

Z uwagi zatem na to, że w chwili otwarcia spadku po spadkodawcy S. K. żyła jego żona M. K. (2) i syn K. K. (1) Sąd ustalił, że osobami które nabyć po nim spadek są jego żona i syn w częściach równych, tj. po 1/2 części, i że doszło do przyjęcia spadku wprost. Natomiast w chwili otwarcia spadku po spadkodawczyni M. K. (2) żyli jej wnukowie – B. C. (1) i M. K. (1) Sąd ustalił, że osobami które nabyły po niej spadek są wnioskodawczyni i uczestnik postępowania w częściach równych, tj. po 1/2 części, i że doszło do przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza.

Odnosząc się do testamentu notarialnego obejmującego zapis windykacyjny, wskazać należy, że w toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wskazujące na nieważność testamentu w rozumieniu art. 945 k.c., a żadna ze stron postępowania testamentu nie kwestionowała.

Stosownie do treści (...) § 1 k.c. w testamencie sporządzonym w formie aktu notarialnego spadkodawca może postanowić, że oznaczona osoba nabywa przedmiot zapisu z chwilą otwarcia spadku (zapis windykacyjny).

Zapis windykacyjny pozwala spadkodawcy na uczynienie określonych przysporzeń na rzecz wskazanych w nim osób, a więc następstwo prawne po osobie zmarłej zostaje ukształtowane zgodnie z wolą testatora. Zapisobierca windykacyjny otrzyma w ten sposób zawsze i wyłącznie przedmiot określony w testamencie. Tym samym, w odróżnieniu od ustanowienia spadkobierców w testamencie, który pozwala jedynie na ustalenie wielkości korzyści przypadających spadkobiercom ze spadku, instytucja zapisu windykacyjnego daje osobie fizycznej możliwość decydowania o losach poszczególnych przedmiotów spadkowych po jego śmierci.

Zgodnie z art. 981² § 2 k.c. przedmiotem zapisu windykacyjnego może być:

1. rzecz oznaczona co do tożsamości,
2. zbywalne prawo majątkowe,
3. przedsiębiorstwo lub gospodarstwo rolne,

4. ustanowienie na rzecz zapisobiercy użytkowania lub służebności.

Warunkiem ustanowienia ważnego zapisu windykacyjnego jest umieszczenie go w testamencie sporządzonym w formie aktu notarialnego, po drugie zaś przedmiotem zapisu może być wyłącznie rzecz wskazana w art. 981¹ § 2 k.c.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić, że przedmiotowy zapis windykacyjny spełnia powyższe wymogi. Treść zapisu windykacyjnego zawarta została w testamencie notarialnym sporządzonym w dniu 12.08.2013 r. w Kancelarii Notarialnej we W. przed notariuszem J. P.. Zgodnie z wolą testatorki przypadające jej spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) we W. wraz z całym wyposażeniem oraz ruchomościami w nim się znajdującymi nabywają w udziałach po 1/2 wnukowie spadkodawczyni – wnioskodawczyni B. C. (1) i uczestnik postępowania – M. K. (1).

Z treści zapisu windykacyjnego wynika więc, iż jego przedmiotem było spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) we W. oraz wszelkie ruchomości i wyposażenie się w nim znajdującymi. Katalog zawarty w art. 981² 2 k.c. zawiera w sobie prawo zbywalne jakim niewątpliwie jest spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, które przysługiwało spadkodawczyni. Na rozprawie w dniu 14 czerwca 2017 r. stawili się wnioskodawczyni i uczestnicy postępowania H. K. i M. K. (1), którzy byli zgodni co do treści wniosku i nie zaprzeczali twierdzeniom i oświadczeniom w nim zawartym. Wnioskodawczyni i uczestnik postępowania na rozprawie w dniu 14.06.2017 r. złożyli zapewnienie spadkowe, a uczestniczka postępowania H. K. będąc obecna przy składaniu zapewnień spadkowych, nie podnosiła żadnych zastrzeżeń, a także nie zaprzeczała oświadczeniom składanym przez wyżej wymienionych. W związku z powyższym Sąd nie miał podstaw by uznać informacje zawarte w oświadczeniu testamentowym spadkodawczyni za nieprawdziwe i uznał za wystarczające dla dowiedzenia prawa przysługującego w chwili śmierci spadkodawczyni do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) we W., bez przeprowadzania dalszego postępowania dowodowego w tym zakresie.

Odnosząc się natomiast do przedmiotu zapisu, którym były ruchomości i wyposażenie mieszkania, wobec okoliczności, iż przedmiotem zapisu windykacyjnego mogą być wyłącznie rzeczy oznaczone co do tożsamości, wątpliwości mogłyby zaistnieć co do dopuszczalności uczynienia ich przedmiotem zapisu w niniejszej sprawie. Dzieląc bowiem rzeczy na oznaczone co do tożsamości i co do gatunku, ustawodawca umożliwił objęcie zapisem windykacyjnym tylko tych pierwszych. Przyjęta w ustawie konstrukcja zapisu windykacyjnego powoduje, że jego przedmiot, z chwilą otwarcia spadku, przechodzi na uprawnionego. Stąd też przedmiot ten musi być dokładnie i jednoznacznie zidentyfikowany w treści rozrządzenia testamentowego.

Sąd stanął jednak na stanowisku, ruchomości objęte zapisem windykacyjnym, mimo, że nie oznaczono ich dokładnie, to jednak zostały dostatecznie zindywidualizowane w treści testamentu. Przepis art. 981¹ § 2 pkt 1 k.c. zezwala bowiem na uczynienie przedmiotem zapisu wszelkich rzeczy w tym zamiennych, o ile zostaną one w opisie przedmiotu zapisu windykacyjnego wystarczająco zindywidualizowane, aby zapisobierca w chwili otwarcia spadku mógł stać się od razu właścicielem. Dlatego także, wbrew zgłaszanym w literaturze poglądom, nie ma przeszkód, aby pieniądze mogły być przedmiotem zapisu windykacyjnego. Wymóg zindywidualizowania rzeczy oznaczonej co do gatunku będzie spełniony, jeżeli rzeczy będą na tyle oznaczone, że z chwilą otwarcia spadku będzie można przyporządkować daną rzecz zapisobiercy windykacyjnemu. Nie jest zatem konieczne szczegółowe opisanie każdego przedmiotu, ale wystarczy opisanie np. pomieszczeń, w których rzeczy te się znajdują, lub innego miejsca pozwalającego na wyodrębnienie tych rzeczy od innych przedmiotów (wszystkie meble w określonym pokoju, pocięte drzewo zgromadzone na określonej nieruchomości) (Komentarz do Kodeksu cywilnego pod red. red. Kordasiewicza, 2015 r., wyd. 3).

Ruchomości i wyposażenie mieszkania są niewątpliwie rzeczami oznaczonymi co do gatunku. Jednakże w ocenie Sądu spadkodawczyni poprzez ujęcie tych przedmiotów w zapisie, jako ruchomości i wyposażenie mieszkania położonego przy ul. (...) we W., uczyniła z nich rzeczy indywidualnie oznaczone. Nabrały one zatem cech im tylko właściwych, bowiem znajdują się w lokalu mieszkalnym należącym do spadkodawczyni, a tym samym posiadane przez nie cechy rodzajowe zostały zindywidualizowane, klasyfikując je do rzeczy indywidualnie oznaczonych.

Stosownie do treści art. 677 § 2 k.p.c. w postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku sąd stwierdza także nabycie przedmiotu zapisu windykacyjnego, wymieniając osobę, dla której spadkodawca uczynił zapis windykacyjny, oraz przedmiot tego zapisu. Mając powyższe na uwadze i treść zapisu windykacyjnego zawartego w § 2 aktu notarialnego z dnia 01.10.2015 r. Sąd stwierdził, iż zgodnie z zapisem windykacyjnym dokonany przez M. K. (2) w testamencie notarialnym z dnia 01.10.2015 r. wnukowie spadkodawczyni – B. C. (1) i M. K. (1) nabyli w udziałach po 1/2 spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) oraz całe wyposażenie i ruchomości znajdujące się w przedmiotowym lokalu.

Mając na względzie powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.